

opusdei.org

Sonsoles, svibanj 1935: zašto hodočašće?

Svetište Sonsoles u Avili, Španjolska, bilo je mjesto jednog događaja u povijesti svetog Josemarije i Opusa Dei, „svibanjskog hodočašća“. Kako se ovaj običaj ukorijenio u Opusu Dei?

30.04.2024.

Svetište Sonsoles u Avili, Španjolska, bilo je mjesto jednog događaja u povijesti svetog Josemarije i Opusa

Dei, „svibanjskog hodočašća“. Kako se ovaj običaj ukorijenio u Opusu Dei?

Članak objavljen u časopisu *Studia et Documenta* prenosi događaj što su ga zapisali Josemaria Escriva i Ricardo Fernandez Vallespin u svibnju 1935.godine o hodočašću na koje su išli 2.svibnja u svetište naše Gospe Sonsoles Avila, Španjolska.

Zapis prve osobe

„Razlog hodočašća“, napisao je Ricardo Fernandez Vallespin, „bio je moje obećanje našoj Gospi prije nekog vremena, prije nego sam se pridružio Djelu. Bio sam prikovan za krevet zbog bolesti koja me je sprječavala u završavanju jednog timskog projekta za jedan ispit na Arhitekturi. To je značilo da bih studij završio jednu godinu kasnije. Obećao sam našoj Gospi da ću je otići posjetiti u njezinom svetištu Sonsoles, i to pješačeći iz Avile, ako

prođem ispit. Ljudski govoreći to se činilo nemoguće. Ali projekt je završio ostatak tima i prošao sam ispit“.

„Sramim se koliko mi je dugo trebalo da ispunim ovo obećanje. Često sam na to mislio, ali nisam nikada odredio točan datum i neprestano sam odgađao. Prije nekoliko dana spomenuo sam sve Ocu i složili smo se da ćemo poći 2. svibnja, zajedno. Nekoliko dana kasnije odlučio nam se pridružiti i Jose Maria G. Barredo.

„Napustili smo grad kod samostana sv.Tome i krenuli prečacem. Svetište smo mogli vidjeti u daljini, jer bio je vedar dan i vrijeme je bilo lijepo i prozračno. Na putu je Otac rekao da ovim hodočašćem započinjemo običaj u Opusu Dei. (...) Cesta je duga i vodi uzbrdo (oko 5km) i kada smo završili Krunicu ubrzao sam ritam i stigao u svetište nešto prije Oca i Barreda. Ušao sam, kleknuo pred

našu Gospu Sonsoles i ispričao se što mi je toliko dugo trebalo da ispunim obećanje.”

1935., pobožnost prema Blaženoj Djevici držala je najvažnije mjesto u duhovnom pravilu života svetog Josemarije kojeg je skicirao za ljude u Opusu Dei. Njihov se dnevni plan sastojao od molitve krunice i Kraljice Neba, te drugih pobožnosti upućenih našoj Gospi.

Kako je nastao običaj?

7. svibnja, 1935., pet dana nakon hodočašća, Josemaria Escriva u svojim je osobnim bilješkama ljude potaknuo na ovu naviku. „Tamo, u Avili, rođena je marijanska navika koja će zauvijek biti dijelom Opusa Dei. Ovdje ništa više neću reći, jer o tome je već rečeno.“

Ovo je njegov način izjavljivanja da hodočašće u Sonsoles nije toliko pripadalo sferi njegovog duhovnog

života koliko povijesti Opusa Dei. Djelo Božje još je bilo u postupku nastajanja što se tiče svojih pastoralnih dužnosti i blaga običaja (zbira normi koje vjernicima Opusa Dei pomažu ostati u stalnom razgovoru s Bogom i u djelima ljubavi). To je kontekst hodočašća u Sonsoles.

Sveti Josemaria osjećao je potrebu za specifičnim izvanjskim načinom pokazivanja pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji tijekom svibnja, mjeseca kojeg tradicionalno Crkva posvećuje njoj. U ovom je događaju u Opusu Dei našao svoj odgovor – u hodočašću u Sonsoles s Ricardom Fernandez Vallespinom.

„U Ferrazu su običaji [Opusa Dei] tako postepeno i normalno nastajali da su bili gotovo neprimjetni,” napisao je Barredo (koji je išao sa svetim Josemarijom i Ricardom Fernandez Vallespinom na hodočašće

u Sonsoles), godinama kasnije. „Prvo druženje na kojem sam bio nakon što sam zatražio ulazak u Opus Dei bilo je poput ovih koje imamo danas, ali nismo ih zvali druženja i nisu imali formalni početak i kraj.”

Preuzimanje jedne stare kršćanske tradicije

Jednako je tako i hodočašće postalo običajem u Opusu Dei 2.svibnja 1935., sa svojim osnovnim karakteristikama: posjet našoj Gospi u svibnju. U duhu molitve i pokore (hodajući barem jednu dionicu puta ako je to moguće) i s apostolskim sadržajem. Jedan dio Ružarija moli se na putu tamo, a drugi na putu natrag. Treći dio, onaj koji bi se normalno molio tog dana u tjednu, skupa s litanijama, moli se u samom svetištu ili ispred slike ili kipa Gospe koji se došlo posjetiti.

U isto vrijeme, naravno, bilo je jasno da sam koncept hodočašća nije

inovacija. Hodočašća u svetišta naše Gospe, osobito u svibnju, stoljećima je stara kršćanska tradicija.

Konačno, nije čudno napomenuti da je kontekst „Djela u nastajanju“ zahtijevao od svetog Josemarije ne samo nadnaravnu već i povijesnu osjetljivost. Bila je to zadaća velike važnosti za vjernike kojom je Bog progresivno iscrtavao duh i apostolsku praksu Opusa Dei. „Otac je cijelo vrijeme pisao bilješke,“ svjedoči Barredo. „Odlazio bi u svoju sobu i zapisivao ono što bi netom prije uvidio, bilježeći svoja iskustva. Ovo mu je bila temeljna osobina, jer sve se tek trebalo učiniti, i sve se trebalo zapisati.“

Bilježenje odlaska na hodočašće u Sonsoles potvrđuje da je ozbiljno preuzeo na sebe ovu odgovornost.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/sonsoles-
svibanj-1935-zasto-hodocasce/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/sonsoles-svibanj-1935-zasto-hodocasce/)
(8.08.2025.)